

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 23 și articolul 32 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că statele membre au obligația să adopte o reglementare juridică potrivit căreia, pe de o parte, orice client final poate alege tipul de rețea (de transport sau de distribuție) la care se va conecta și, pe de altă parte, operatorul de rețea are obligația de a-i permite acestuia să se conecteze la rețeaua respectivă?
- 2) Articolul 23 din Directiva 2009/73/CE trebuie interpretat în sensul că statele membre au obligația de a adopta o reglementare juridică în temeiul căreia să se permită conectarea la rețeaua de transport al gazelor naturale doar clienților finali, noncasnici (cu alte cuvinte, doar clienților industriali)?
- 3) Articolul 23 din Directiva 2009/73/CE, în special noțiunea de „client industrial nou”, trebuie interpretat în sensul că acest articol stabilește obligația statelor membre de a adopta o reglementare juridică în temeiul căreia să se permită conectarea la rețeaua de transport al gazelor naturale doar clienților finali, noncasnici (cu alte cuvinte, doar clienților industriali) care nu au fost conectați anterior la rețeaua de distribuție?
- 4) Articolul 2 punctul 3 și articolul 23 din Directiva 2009/73/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări juridice a unui stat membru potrivit căreia transportul gazelor naturale include transportul gazelor naturale direct către rețeaua de distribuție a gazelor naturale a clientului final?

⁽¹⁾ Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO 2009, L 211, p. 94).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 iulie 2020 – Icade Promotion
Logement SAS/ Ministère de l'Action et des Comptes publics**

(Cauza C-299/20)

(2020/C 297/47)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Icade Promotion Logement SAS

Pârât: Ministère de l'Action et des Comptes publics

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 392 din Directiva [2006/112/CE] ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că rezervă aplicarea sistemului de impozitare de marjă pentru operațiuni de livrare de imobile a căror achiziție a fost supusă [TVA-ului], deși persoana impozabilă care le revinde nu a avut dreptul să efectueze deducerea acestei taxe? Sau acest articol permite aplicarea acestui sistem unor operațiuni de livrare de imobile a căror achiziție nu a fost supusă taxei respective, fie pentru că achiziția amintită nu intră în domeniul de aplicare al acesteia, fie pentru că, deși intră în domeniul de aplicare al acesteia, operațiunea este scutită?
- 2) Articolul 392 din Directiva [2006/112] trebuie interpretat în sensul că exclude aplicarea sistemului de impozitare de marjă unor operațiuni de livrare de terenuri construibile în următoarele două ipoteze:

— atunci când aceste terenuri, dobândite fără construcții, au devenit terenuri construibile între momentul cumpărării și cel al revânzării lor de către persoana impozabilă;

- atunci când aceste terenuri, între momentul cumpărării și cel al revânzării lor de către persoana impozabilă, au făcut obiectul unor modificări ale caracteristicilor lor, cum ar fi împărțirea în loturi sau efectuarea de lucrări care să permită să fie deservite de diverse rețele (de drumuri, de apă potabilă, de electricitate, de gaze naturale, de servicii de salubritate, de telecomunicații)?

(¹) Directiva Consiliului din 28 noiembrie 2006 (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

A acțiune introdusă la 22 iulie 2020 – Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-328/20)

(2020/C 297/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Martin, B.-R. Killmann, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin introducerea unui mecanism de ajustare referitor la alocația familială și la creditul fiscal pentru copilul aflat în întreținere pentru lucrătorii ai căror copii au reședința permanentă în alt stat membru, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 7 și 67 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 (¹), precum și în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și al articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 (²);
- constatarea faptului că, prin introducerea, pentru lucrătorii migranți ai căror copii au reședința permanentă în alt stat membru, a unui mecanism de ajustare referitor la bonusul familial „plus”, la creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure veniturile unui cuplu, la creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure educația unui copil și la creditul fiscal pentru întreținere, Republica Austria nu și-a îndeplinit nici obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011;
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia Comisiei, Austria acordă persoanelor care lucrează în Austria și care au copii, sub formă de sume forfetare unice, o alocație familială și un credit fiscal pentru copilul aflat în întreținere (care sunt prestații familiale și avantaje sociale), precum și avantajele fiscale următoare: bonusul familial „plus”, creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure veniturile unui cuplu, creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure educația unui copil și creditul fiscal pentru întreținere. Comisia subliniază că, de la 1 ianuarie 2019, reglementarea austriacă prevede că aceste prestații publice trebuie să fie ajustate în funcție de nivelul general al prețurilor din statul membru în care copilul are reședința permanentă.

Primul motiv:

Comisia susține că alocația familială și creditul fiscal pentru copilul aflat în întreținere constituie prestații familiale în sensul Regulamentului nr. 883/2004. Ea consideră că articolele 7 și 67 din acest regulament interzic unui stat membru să condiționeze acordarea sau quantumul prestațiilor familiale de reședința membrilor de familie ai lucrătorului în statul membru care acordă prestația. Comisia apreciază însă că, introducând această ajustare, Austria face ca acordarea prestațiilor familiale pentru copii să depindă de statul în care aceștia își au reședința. Comisia deduce de aici că Austria încalcă articolele 7 și 67 din Regulamentul nr. 883/2004.

Al doilea motiv:

În plus, Comisia susține că ajustarea, astfel cum a fost introdusă de Austria, plasează beneficiarii ai căror copii trăiesc în state membre în care nivelul prețurilor este mai ridicat într-o poziție mai favorabilă decât persoanele ai căror copii trăiesc în Austria, în timp ce persoanele ai căror copii trăiesc în state membre în care nivelul prețurilor este scăzut sunt mai puțin bine tratate. Comisia subliniază totuși că, la introducerea ajustării, Austria a plecat de la principiul că aceasta ar aduce economii pentru bugetul de stat, ceea ce, în opinia Comisiei, înseamnă în mod necesar că, dintre beneficiarii acestor prestații și avantaje, numărul celor ai căror copii trăiesc în state membre în care nivelul prețurilor este inferior celui din Austria este mai ridicat.